

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De summa Christi bonitate, Cap.7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

CONSIDERATIO I. 105
DE SVMMA CHRISTI
bonitate.

CAPVT VII.

QVANTVM VNUM idemque esse vi-
deantur bonitas & sanctitas, ac pro-
inde superfluum, diuersis de vtraque capi-
tibus differere: attamen partim, quia inter
se plurimum differunt: partim, quia nihil
bonitati magis aduersum est, quam odio
haberi: nolui bonitatis considerationem
in Christo præterire, vt ex ea tantò clarius
atque perfectius intelligeretur Passio
Christi Domini & Redemptoris grauitas
atque acerbitas: quantò apertius cognos-
ceretur ingens illorum scelus & iniuria,
qui, quem propter bonitatem suam dilige-
re debuerant, capitali odio maxima cum
rabie, persecuti sunt, crudelemque in mo-
dum tormentis immanissimis excarnifi-
carunt.

Bonitas de-
bet amari.

PRIMò igitur consideremus, qualis &
quanta sit Christi bonitas, quatenus DEVS
est: tanta nimirum, vt per illam liberalissi-
mè omnibus creaturis se communicet, do-
nando illis non tantum esse, verumetiam
pulchritudinem & virtutem quæ pollent,
per omnia se diffundendo, omnibusque
ita beneficiendo, vt nunquam innumera
etiam in hostes suos benefacta congeren-

I.
Quanta sit
Christi bo-
nitas qua-
tenus Deus
est.

G 5 do

Matth. 5.

do fatigetur: nam idcirco scriptum est
Qui solem suam oriri facit super bonos & malos: adeo ut propterea sit ab omnibus creaturis, non modo quæ sunt, verum etiã quæ existere possunt, summè amabilis: omniumque ad se corda attrahat, omnem captuando voluntatem: vnà cum alijs innumeris excellentijs, quæ recenseri nequeunt.

II.

3 p. q. 1. art.
1. Dionys.
cap. 4. de
diuin. nominib.
Quanta sit
Christi bonitas
quæscit homo.

SECUNDO intueamur, qualis fuerit Christi bonitas quatenus homo erat: Et nim si propriũ bonitatis est seipsum communicare, vt S. Thom. & Dionys. Arcepag. testantur, dicendo. *Pertinet ad rationem boni, vt se alijs communicet:* Et si ex effectu

bus cognosci potest qualis sit causa; cum Christus Seruator noster semetipsum quantum homo, omnibus hominibus quantum in se fuit, tam liberaliter ac prodigè communicauerit, vt propter illos omnem sanguinem suum ad vltimam vique guttam profuderit, ac semetipsum eis in sacramento altaris, in quo se totum, nullam sui partem reseruando, communicat, in perpetuum vsum reliquerit: ac demum alijs modis innumeris, in creaturas cum ineffabilibus bonis, quemadmodum vitis in palmites, sese extenderit ac dilatauerit: vt propterea de seipso rectè dicat: *Ego sum vitis: facilè quam inges & immensa sit illius bonitas cognoscitur.*

Joan. 15.

TERTIO

TERTIÒ considera, qualis sit Christi **III.**
 bonitas, non modò quoad effectum, quo Christo sã-
 hominibus se liberalissimè cõmunicavit, mo deside-
 sed etiam quoad desiderium, quo semper rio arsit, cõ-
 id facere concupiuit: quod apertè mon municandi
 stravit in verbis illis, quando discipulos se homini-
 in nouissima cœna extremum alloquens, bus.
 ait: *Desiderio desideravi hoc Pascha mandu-
 care vobiscum*: quod perinde est ac si di-
 xisset. Ingēti flagro & hactenus semper fla-
 graui desiderio, manducandi vobiscum
 hoc Pascha, quoderit passionis meæ præuia
 quædam refectio, calicis signum, & patie-
 di principium. Neque hoc desiderium ex-
 tingui, aut aliquo modo refrigerari po-
 tuit, ex præuisione acerbissimorum tor-
 mentorum, iniuriarum, & malorum quæ
 passurus erat.

QUARTÒ expendite tecum: Si natura bo- **IV.**
 ni est amari: & tantò aliquid amabilius est Natura bo-
 quantò melius, iuxta illud: *Amabile bonum*: ni est ama-
 & definitionem boni, quam adfert Arist. ri.
Bonum est quod omnia appetunt. cum nihil sit *In libro*
 melius Christo, ex consequenti, nihil dig- *Ethic.*
 nius erit Christo, quod ametur. Rectè igitur *de illo*
 de illo Pater cœlestis. *Hic est filius meus* *Math. 3.*
dilectus: Et propheta: *Veniet desideratus cum* *Agg. 2.*
etis gentibus: Et sponsa, quæ prudenter ap-
 pellat eum finem & obiectum omnium *Cant. 5.*
 desideriorum. *Totus desiderabilis.*

QUINTÒ

V.

Bonitas eū
cui inest li-
beralem ef-
ficat.
Lib. 1. cont.
gent cap. 23.

QUINTÒ reuolue tecum : si bonitas
quem possederit, efficit liberalem & (ut
loquar) prodigum: teste D. Thoma dice-
te. *Liberalitas est virtus maximè propria ea-
qui bonus est* : cum Christus adeo libera-
fuerit in nos, ut nihil reliquerit, quod no-
bis nõ donauerit: nec quicquam boni ve-
pulchri nobis in sit, quod ab illo & per il-
lum non acceperimus & impetrauerimus
necessarium est interminatam esse illius
bonitatem, ipsumque summè bonum.

VI.

Qui bonus
esse cupit
adiungat se
Christo.

1 Thru. 3.

SEXTÒ considera: si bonitatis adipe-
cendæ cupiditate flagras, necessarium est
se, ut Christo te socias: quia cum ille sit
summè bonus, agendo & conuersando
cum illo, non poteris non particeps fieri
bonitatis illius: idcirco illud quod in Je-
remia de Deo dicitur: *Bonus est Dominus
sperantibus in eum, anima quærenti illum*: mi-
hi optimè & conuenientissimè in Christo
Seruatorem nostrum quadrare videtur,
quoniam ille benefacit, benè vult, & bo-
na reddit sperantibus in se, sibi appropin-
quantibus, & se toto corde quærentibus.

VII.

CONSIDERA denique, quanta fuerit
hominum malitia, qui bonum adeo exi-
mium, & bonitatem admirandam atque
obstupendam, quam diligere debuerant,
non modò non dilexerunt, sed etiam o-
dio habuerunt, persecuti sunt, in crucem
egerunt

egerunt, & quantum in ipsis fuit, extinxe-
runt. Et gratias ei ex intimo animi affectu
persolue, qui propter immensam bonita-
tem suam ea quæ passus est, sustinere vo-
luit: cum propter eam ab omni potius pe-
na & cruciatu exemptus esse debuerit.

DE CHRISTI SAPIENTIA.
CAPVT VIII.

SAPIENTIAE donum non modò quã-
do eminenter homini inest, sed etiam
quando mediocritatem aliquo modo ex-
cedit, tam dignam & honorabilem efficit
personam cui inest, vt, etiamsi propter iu-
stissimas causas mortem aut aliud graue
supplicium commerita fuisset, propter
hunc tamen sapientiæ titulum, alijs
etiam omnino deficientibus, ab illo exi-
mi mereretur. Nam propterea magnus
ille belli dux Marcellus, cum post longam
obsidionem, & cruenta certamina ciuita-
tem Syracusanorum occupasset, militibus
præcepit, vt in omnes illius habitatores
gladio desæuirent, tantummodo cauerêt,
ne Archimedi Mathematico aliqua in re
molesti essent: non enim decere virum in
mathematicis scientijs eruditissimum vi-
olenta morte periri. In multis præterea
florentissimis Rebus publicis leges quæ-
dam vigent, quibus ludicibus præcipitur,
vt illis,

Sapientibus
nonnunquã
propter sci-
entiã mor-
tis supplicium
quod pro-
mererentur
cõdonatur.